

Іду своїми новими стежками...

Анатолій Клименко

Іду своїми новими стежками,
Які вже топтані до мене сотні літ.
І думаю, що я дійду до Храму,
Що побудований і стертий в одну мить.
Не буду нові храми будувати.
Я грішник, що не знає каяття.
Як той Сізіф, кочу важкий свій камінь,
Що приведе мене до забуття.
Та доля не дає мені спочину,
Готує новий, всіма ходжений маршрут, —
І треба дертися обдертими руками,
І упиратися побитими ногами,
Поки тебе усі не проклянуть.

09.2023